

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 72/2025-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Tomášom Sisákom, Havlíčkova 16, Bratislava, proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, 3. oddelenia vyšetrovania spočívajúcemu vo vydaní príkazu na prehliadku tela a obdobné úkony ČVS: PPZ-41/NKA-BA3-2022 z 19. júla 2022 a spôsobom jeho výkonu 22. augusta 2022 a proti postupu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky spočívajúcemu v udelení súhlasu s príkazom na prehliadku tela a obdobné úkony ČVS: PPZ-41/NKA-BA3-2022 z 20. júla 2022 a nevykonávaním dozoru nad zákonnosťou prípravného konania vedeného pod ČVS: PPZ-41/NKA-BA3-2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 21. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 3, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 1 a čl. 50 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústava“), ako aj podľa čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 3, čl. 37 ods. 1 a čl. 40 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), a taktiež práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, 3. oddelenia vyšetrovania (ďalej len „národná kriminálna agentúra“) spočívajúcim vo vydaní príkazu na prehliadku tela a obdobné úkony ČVS: PPZ-41/NKA-BA3-2022 z 19. júla 2022 (ďalej len „príkaz na prehliadku tela“) a spôsobom jeho výkonu 22. augusta 2022

a postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálna prokuratúra“) spočívajúcim v udelení súhlasu s príkazom na prehliadku tela a obdobné úkony ČVS: PPZ-41/NKA-BA3-2022 z 20. júla 2022 a nevykonávaním dozoru nad zákonnosťou prípravného konania vedeného pod ČVS: PPZ-41/NKA-BA3-2022. Sťažovateľ navrhuje vydať príkaz na zničenie príkazu na prehliadku tela, obnoviť stav pred jeho vydaním a prikázať zničiť súvisiacu zápisnicu, záznamy, vzorky, karty a akékoľvek ďalšie dokumenty, podklady, listiny, informácie a veci vyhotovené v súvislosti s predmetnou prehliadkou. Taktiež ústavnému súdu navrhuje vydať národnej kriminálnej agentúre a špeciálnej prokuratúre zákaz v pokračovaní porušovania jeho práv a priznať mu finančné zadostučinenie 3 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi bolo vznesené obvinenie pre pokračovací prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

3. Na podklade príkazu na prehliadku tela došlo k odberu vzorky DNA sťažovateľa bukálnym výterom a k odobratiu daktyloskopických odtlačkov sťažovateľa, a to za použitia donucovacích prostriedkov, konkrétne uloženia poriadkovej pokuty vo výške 100 eur a následného použitia hmatov a chvatov. Príslušný vyšetrovateľ v odôvodnení príkazu na prehliadku tela deklaroval potrebu vykonania odberu vzoriek DNA a daktyloskopických odtlačkov sťažovateľa tým, že je dôvodný predpoklad, že s bankovkami, ktoré mali predstavovať úplatok daný verejnému činiteľovi, mal manipulovať aj samotný sťažovateľ, a preto bolo pre ďalšie dokazovanie potrebné tieto bankovky znalecky skúmať a porovnať zaistené stopy v podobe vzoriek DNA a daktyloskopických stôp so vzorkami DNA a daktyloskopických stôp odobraných sťažovateľovi.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta absenciu legálnosti a primeranosti zásahu vyšetrovateľa a neprípustného využitia donucovacích prostriedkov, keď bol fyzicky prinútený k nedobrovoľnej „spolupráci“ s orgánmi činnými v trestnom konaní a k protiprávnemu sebaobviňovaniu. Tvrdí, že v skutočnosti nikdy nebol daný dôvod na vydanie príkazu na prehliadku tela. Použitie donucovacích prostriedkov bolo v jeho prípade neprimerané, a teda aj nezákonné. Navyše, bol prinútený k sebainkriminácii, čím došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu a spravodlivé súdne konanie. Napriek tomu, že sťažovateľovi neboli spôsobené zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie, použitie donucovacích prostriedkov v podobe aktívneho fyzického pôsobenia a nátlaku orgánov činných v trestnom konaní nemožno podľa sťažovateľa považovať za zákonné a ústavne súladné. V danom prípade absentovali dôkazy, ktoré by odôvodňovali predpoklad orgánov činných v trestnom konaní spočívajúci v manipulácii sťažovateľa s bankovkami. Navyše, vyšetrovateľ mal podľa sťažovateľa možnosť verifikovať svoje predbežné závery vykonaním iných, neinvazívnych dôkazov.

5. Sťažovateľ pre úplnosť uviedol, že v danej veci podal žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa podľa § 210 Trestného poriadku, o ktorej nebolo v čase podania ústavnej sťažnosti dozorovým prokurátorom rozhodnuté.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie jeho práv pri vydaní príkazu na prehliadku tela a jeho realizáciou národnou kriminálnou agentúrou, resp. nedostatočnou kontrolou nad zákonnosťou prípravného konania zo strany špeciálnej prokuratúry.

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Podstata a účel princípu subsidiarity vychádza z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013). Ústavný súd môže uplatniť svoju právomoc až vtedy, ak fyzická alebo právnická osoba nemala inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv (I. ÚS 161/02, I. ÚS 79/07, III. ÚS 531/2022).

9. Ústavný súd v okolnostiach danej veci konštatuje, že postup vyšetrovateľa pri úkonoch podľa Trestného poriadku podlieha dozoru prokuratúra tak, ako to vyplýva z § 230 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní vykonáva prokurátor. Dozor prokurátora v prípravnom konaní prebieha nielen z jeho úradnej moci, ale aj na základe osobitného návrhu tak, ako to vyplýva z § 210 Trestného poriadku.

10. Sťažovateľ mal v procesnom postavení obvineného možnosť právne účinným spôsobom napadnúť postup pri výkone prehliadky tela u prokurátora. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ takýto postup využil, vo svojej žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa podľa § 210 Trestného poriadku vzniesol námietky pokrývajúce sa s jeho námietkami uvedenými v ústavnej sťažnosti, pričom sa rovnako ako v ústavnej sťažnosti domáhal zničenia príslušnej zápisnice a všetkých súvisiacich záznamov, dokumentov, vzoriek a vecí. Sťažovateľ ústavný súd nevyrozumel o tom, ako bolo o tejto jeho žiadosti rozhodnuté.

11. Na základe už uvedeného možno konštatovať, že právomoc prokurátora pri rozhodovaní o žiadosti sťažovateľa podľa § 210 Trestného poriadku predchádza právomoc ústavného súdu meritórne preskúmať sťažovateľove námietky.

12. Navyše, ústavný súd v uznesení o zjednotení právnych názorov č. k. PLz. ÚS 1/2024-9 zo 7. mája 2024 uviedol, že z čl. 2 ods. 2 ústavy premietnutého do § 2 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že zásahy do základných práv na účel trestného konania sú neoddeliteľne spojené

s ochranou súkromia a dôstojnosti osôb, teda hodnotami reprezentovanými v čl. 16 a čl. 19 ústavy, resp. čl. 8 dohovoru. Znamená to, že pri aplikácii normatívnej úpravy jednotlivých trestno-procesných inštitútov sú orgány činné v trestnom konaní a súd oprávnené zasiahnuť do súkromia výlučne zákonným postupom, pričom zákonnosť postupu v zmysle požiadaviek vyplývajúcich z uvedenej ústavnej, medzinárodnoprávnej a zákonnej trestno-procesnej úpravy zahŕňa a vyžaduje aj rešpektovanie a skúmanie dodržania zásady legality, legitimacy a proporcionality daného zásahu. Len takto zákonne získané dôkazy (§ 2 ods. 12 a § 119 ods. 3 prvá veta Trestného poriadku) je možné použiť v trestnom konaní ako podklad na rozhodovanie. Nezákonný postup pri zásahu do súkromia diskvalifikuje dôkaz z hľadiska jeho procesnej použiteľnosti. Zákonná úprava procesného postupu v trestnom konaní, aj v kontexte uplatnenia jednotlivých procesných aspektov čl. 17 a čl. 46 ods. 1 ústavy, vytvára z hľadiska procesných účinkov väčší rozsah ústavných práv a slobôd (čl. 154c ods. 1 ústavy), než vyplýva z čl. 5 a čl. 6 dohovoru (a to s ohľadom na ich interpretáciu Európskym súdom pre ľudské práva pripúšťajúcu procesné použitie dôkazu zabezpečeného alebo vykonaného aj v rozpore s vnútroštátnym právnym poriadkom členského štátu, ak sú výsledkovo zachované princípy spravodlivého procesu).

13. V nadväznosti na predchádzajúci záver platí, že ak prichádza v konkrétnej veci do úvahy trestnoprocesná obrana proti nelegálne zabezpečenému alebo vykonanému dôkazu, je dotknutá osoba ako subjekt základných práv a slobôd a zároveň subjekt trestného konania (v konaní pred súdom strana) povinná vyčerpať dostupné prostriedky nápravy priznané jej zákonom v rámci trestného konania, ústavnú sťažnosť teda môže podať až následne. Nerešpektovanie takto vyjadreného princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu je sankcionované odmietnutím ústavnej sťažnosti, resp. v nej obsiahnutej námietky pre neprípustnosť.

14. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné ústavnú sťažnosť ako celok odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie a podporne aj z dôvodu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

15. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 6. februára 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu